

Mitimmer inne Schummerntid⁷
 denn ward mi so to Moth.
 Denn löppt mi't langs den Rügge so hitt,
 as domals bi den Sot.
 Denn dreih ik mi so hasti um,
 as weer ik nich alleen:
 Doch allens, wat ik finn, Jehann,
 dat is — ik sta un ween.

¹ Nawers: Nachbars; Sot: Brunnen. ² Heben: Himmel; seil: segelte, zog ruhig hin. ³ leep: lief. ⁴ röhr: rührte sich. ⁵ Drom: Traum. ⁶ Scheper: Schäfer. ⁷ Schummern: Dämmerung.

Dat Moor.

De Borrn bewegt sik op un dal,
 as gungst du langs en bölen¹ Bahl,
 dat Water schülpert² inne Graff,
 de Grasnarv bewert³ op un af;
 dat geit hendal, dat geit tohöch
 so lisen as en Kinnerweeg.⁴

Dat Moor is brun, de Heid is brun,
 dat Wullgras schint so witt as Dun,⁵
 so weef as Sid, so rein as Snee:
 Den Hadbar⁶ reekt dat bet ant Knee.

Hie hüppt de Doel⁷ int Reth hentlant
 un singt uns abends sin Gesant;
 de Vos⁸ de bru't, de Wachtel röppt,
 de ganze Welt is still un slöppt.⁹

Du hörst din Schritt ni, wenn du geist,
 du hörst de Rüschen,¹⁰ wenn du steist,
 dat levt un wevt int ganze feld,
 as weert bi Nacht en anner Welt.

Klaus Groth.